

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13682/2025
29.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Градска топлана“ Зрењанин, чији је пуномоћник Славко Радосављевић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Ћосић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 78/22 од 30.06.2025. године, у седници одржаној 29.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 78/22 од 30.06.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 78/22 од 30.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1066/20 од 05.10.2021 године, ставом првим изреке, укинута је у целости решење о извршењу јавног извршитеља Милана Галоње ИИВК 80/20 од 24.03.2020. године којим је обавезана тужена да тужиоцу исплати износ од 10.068,90 динара са законском затезном каматом почев од 14.02.2020. године до исплате са утврђеним трошковима извршења у износу од 5.986,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 67.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности ове одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 78/22 од 30.06.2025. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља Милана Галоње бр. ИИВК 80/20 од 24.03.2020. године у делу којим је тужена обавезана да исплати тужиоцу износ од 9.820,80 динара са законском затезном каматом почев од 14.02.2020. године до исплате, као и да тужиоцу на име трошкова извршења у износу од 5.976,00 динара и у том делу је тужбени захтев усвојен док је у преосталом делу побијана пресуда потврђена. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на име трошкова првостепеног поступка исплати тужиоцу износ од 50.300,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да на име

трошкова другостепеног поступка исплати тужиоцу износ од 21.800,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, пошто не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права. Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном правноснажном пресудом је исплата дуга по основу задужења исказаног у рачунима туженог за фиксни део укупног обрачуна за испоручену топлотну енергију. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену одговарајућих одредаба материјалног права код утврђених чињеница да је тужилац туженој пружао услуге даљинског грејања, да је стан тужене искључен са система даљинског грејања пре спорног периода, те да се има сматрати да је постојао уговорни однос између енергетског субјекта и купца иако није склопљен уговор о испоруци у писаној форми јер се сматра да је уговорни однос настао даном почетка испоруке топлотне енергије купцу. У побијаној пресуди изражен је правни став да се непокретност – стан у власништву тужене, налази у згради колективног становања, те да није у питању индивидуална зграда, због чега тужена као тарифни купац има обавезу плаћања 100% фиксног дела укупног обрачуна, у смислу одредбе члана 36. став 1 2. Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом („Службени лист Града Зрењанина“ бр. 32/2013... 25/14), који је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке нижестепених судова јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, будући да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење јавном извршитељу поднет је 11.08.2020. године. Вредност предмета спора је 9.820,80 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић